

278. ALKA – 1993.

Vojvoda: NIKOLA TOMAŠEVIĆ

Narode junačke Cetinske krajine!

Cijenjeni posjetitelji Sinjske Alke!

Okupili smo se na širokom putu što vodi iz Grada u prostrano Sinjsko polje, kako u svojoj pripovijesti Alkar piše naš hrvatski književnik Dinko Šimunović, da pod ovom surom tvrđavom održimo 278. viteški boj.

U ime Viteškog alkarskog društva i sudionika ove igre epske ljepote i slobodarskog duha, u ime poglavarstava Sinja i novoutemeljenih općina, te ovih ponosnih gorštaka, čast mi je pozdraviti generala zbora Janka Bobetka, osobnog izaslanika predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana, našeg pokrovitelja.

Pozdravljam diplomatske i konzularne predstavnike u Hrvatskoj; borce i časnike Hrvatske vojske sudionike Domovinskog rata; crkvene dostojanstvenike; čelnike u gospodarskom, kulturnom i javnom životu Republike, Županije, gradova i općina; radnike u Domovini i dijaspori s članovima njihovih obitelji; te sve one koji Alku prate putem masovnih medija i u njoj prepoznaju taj prastari zov prošlosti što se iz godine u godinu ponavlja u svojoj ljepoti.

Ovogodišnje nadmetanje održavamo u čast 278. obljetnice pobjede Sinjana nad osmanlijskim zavojevačima koji početkom 1715. odlučise pokoriti hrvatske krajeve, od granice s Mletačkom Republikom do Zadra i dalje prema zapadu, u koju svrhu sakupiše ogromnu vojnu silu o čemu fra Andrija Kačić Miošić pjeva: „Eto na vas vojska strahovita, turska vojska puno silovita!”

Početak kolovoza, pod vodstvom Serasker Mehmed Paše Čelića, krenu glavnina turske vojske u osvajanje sinjske tvrđave koju su opsjedali od 7. do 14. kolovoza. Na današnji dan 1715. godine, razori neprijatelj varoš ispod grada i pozva branitelje na predaju. Ali don Ivan Filipović Grčić odbi sramnu ponudu o čemu će opet Kačić: „Prije ćemo podnit teške muke, neg se pridat u nevirne ruke.“

Za to vrime u polurazrušenoj tvrđavi obavijenom crnim dimom i još crnjim slutnjama - žene, starci i nejač zazivali su u pomoć Majku Božju koja usliši njihove molbe i vapaje, nadahnu junačke branitelje koji odbiše najžešći napad neprijatelja u praskozorje 14. kolovoza, da bi neprijatelj u bijegu i neredu napustio ovu oazu slobode.

Od tada tutnji alkarsko kopito i zvone Gospina zvona pozivajući na naše fešte tisuće hodočasnika, pretvarajući slavnu prošlost u simbol, simbol pobjede, časti i dostojanstva.

Obranjeni kućni prag i sačuvani obraz vodili su Sinjane i Cetinjane u nove bitke i ratove, gdje su, zajedno sa ostalim sinovima hrvatskog naroda, ginuli za tuđe interese čija se zastava vijorila i na alkarskom koplju, uz časne izuzetke do 1990. godine. Na povijesnim višestranačkim izborima održanim te godine, hrvatski narod se odlučio za put slobode i demokracije, potvrdio svoju državotvornost i uzeo ponovno svoju sudbinu u svoje ruke.

Ali na tom trnovitom putu stajale su one godine kada su svoju silu i moć gradili na grbači tog naroda, u prvom redu jugo-armija, Srbija i Crna Gora i njihovi domaći izdajnici, te u najnovije vrijeme Muslimani koji ponovno protjeruju Hrvate sa njihovih vjekovnih ognjišta, kao i prije 300 godina kada napučiše ove krajeve.

Takvima poručujemo da će hrvatski narod ustrajati na putu kojim je krenuo. Na to nas obvezuju grobovi poginulih i umrlih, žrtve ranjenih i oboljelih, razrušeni gradovi i sela, djeca bez djetinjstva, mladost bez ljubavi, starci bez mirne starosti.

U nadi da će ovogodišnje nadmetanje, uz pomoć Čudotvorne Gospe Sinjske - naše zaštitnice, biti i posljednje koje je održano u ratnim uvjetima, 278. nadmetanje proglašavam otvorenim.

Alkarima želim oko sokolovo i čvrstu desnicu!

Momcima držanje dostojno pradjedova!

A vama dragi gledatelji događaj za dugo sjećanje.

Sritno!